

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 27 października 2016 r.

Poz. 9154

UCHWAŁA NR 17.185.2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 2 sierpnia 2016 r.

w sprawie orzeczenia nieważności Uchwały Nr 173/XXIII/16 Rady Miasta Milanówka z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 214/XXI/12 Rady Miasta Milanówka z dnia 25 października 2012 r. w sprawie wysokości stawek opłaty targowej, określenia inkasenta oraz wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 446) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 561) – **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie** uchwała, co następuje:

§ 1. Orzeka o nieważności Uchwały Nr 173/XXIII/16 Rady Miasta Milanówka z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 214/XXI/12 Rady Miasta Milanówka z dnia 25 października 2012 r. w sprawie wysokości stawek opłaty targowej, określenia inkasenta oraz wynagrodzenia za inkaso z powodu istotnego naruszenia prawa, tj. art. 19 pkt 1 lit. a i pkt 3 w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.) oraz w związku z art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1045).

§ 2. Na niniejszą uchwałę przysługuje Miastu Milanówek skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Posiedzenia Kolegium

Jan Rudowski

Uzasadnienie

W dniu 5 lipca 2016 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwała Nr 173/XXIII/16 Rady Miasta Milanówka z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 214/XXI/12 Rady Miasta Milanówka z dnia 25 października 2012 r. w sprawie wysokości stawek opłaty targowej, określenia inkasenta oraz wynagrodzenia za inkaso. Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała podlega nadzorowi regionalnej izby obrachunkowej.

W podstawie prawnej badanej uchwały Rada powołała m.in. art. 15, art. 19 pkt 1 lit. a, pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 716 zwanej dalej „ustawą o p.i.o.l.”) zgodnie z którymi:

- Rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b. (art. 15 ust. 1);
- Targowiskami, o których mowa w ust. 1, są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż. (art. 15 ust. 2);
- Opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub w ich częściach. (art. 15 ust. 2b);
- Opłatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez prowadzącego targowisko. (art. 15 ust. 3);
- Rada gminy, w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym że stawka opłaty targowej nie może przekroczyć 758,47zł dziennie (art. 19 pkt 1 lit.a);
- Rada gminy, w drodze uchwały może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób, o których mowa w art. 17 ust. 1, zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru opłaty miejscowej. (art. 19 pkt 2);
- Rada gminy, w drodze uchwały może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych (art. 19 pkt 3);

W związku z powyższym Kolegium Izby ustaliło, że:

1. w dniu 25 października 2012 roku Rada Miasta Milanówka podjęła Uchwałę Nr 214/XXI/12 Rady Miasta Milanówka z dnia 25 października 2012 r. w sprawie wysokości stawek opłaty targowej, określenia inkasenta oraz wynagrodzenia za inkaso (zwaną dalej „Uchwałą Nr 214”) w której:

- w § 1 pkt 1-10 uchwaliła wysokość dziennych stawek opłaty targowej na terenie Miasta Milanówka;
- w § 2 określiła maksymalną wysokość dziennej opłaty targowej;
- w § 3 zarządziła pobór opłaty w drodze inkasa, wyznaczyła inkasentów i ustaliła wynagrodzenie za inkaso.

2. Uchwałą Nr 24.306.2012 z dnia 27 listopada 2012 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło nieważność § 1 pkt 8 uchwały Nr 214/XXI/12 Rady Miasta Milanówka z dnia 25 października 2012 r.

3. Uchwałą Nr 227/XXII/12 z dnia 29 listopada w sprawie zmiany uchwały Nr 214/XXI/12 Rady Miasta Milanówka z dnia 25 października 2012 r. w sprawie wysokości stawek opłaty targowej, określenia inkasenta oraz wynagrodzenia za inkaso Rada nadała nowe brzmienie § 1 pkt 8 Uchwały Nr 214.

W badanej uchwale Rada:

- nadała nowe brzmienie paragrafowi 2 Uchwały Nr 214 określając, że wysokość dziennej opłaty targowej nie może przekroczyć dziennie 758,47 zł;
- po paragrafie 3 dodała paragraf 3a w brzmieniu: „Zwalnia się z opłaty targowej:

- 1) sprzedaż książek, staroci, przedmiotów używanych, rękodzieła artystycznego, sztuki, prac artystycznych, ozdób choinkowych, stroików- prowadzoną podczas kiermasz), targów oraz dni tematycznych organizowanych lub współorganizowanych przez Urząd Miasta Milanówka lub jednostki organizacyjne gminy Milanówek, jak również organizowanych przez organizacje pozarządowe, które zawarły z gminą Milanówek lub jednostką organizacyjną gminy Milanówek stosowną umowę,
 - 2) sprzedaż regionalnych produktów żywnościowych, napoi prowadzoną podczas kiermaszy, targów oraz dni tematycznych organizowanych lub współorganizowanych przez Urząd Miasta Milanówka lub jednostki organizacyjne gminy Milanówek, jak również, organizowanych przez organizacje pozarządowe, które zawarły z gminą Milanówek lub jednostką organizacyjną gminy Milanówek stosowną umowę,
 - 3) sprzedaż na imprezach o charakterze charytatywnym".
- powierzyła wykonanie uchwały Burmistrzowi i określiła dzień wejścia w życie uchwały.(§ 2 i 3 uchwały)

W ocenie Kolegium badana uchwała w sposób istotny wykracza poza delegację art. 19 pkt 1 lit. a i pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (zwanej dalej „ustawą o p.i.o.l.”) w związku z art. 15 ust. 1 ustawy o p.i.o.l. i art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (zwana dalej „ustawą z 25 czerwca 2015 r.”).

W rozpatrywanej sprawie ustawą, która określa zakres upoważnienia rady gminy jest ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. W myśl art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu nadanym art. 9 pkt 10 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1045), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku, Rada gminy może wprowadzić opłatę targową. Opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, z zastrzeżeniem ust. 2b.

W ocenie Kolegium Izby obowiązek pobierania opłaty targowej z dniem 1 stycznia 2016 roku przestał mieć płynący z ustawy, obligatoryjny charakter, co oznacza, że pobór przez gminę opłaty targowej od roku 2016 wymaga podjęcia przez radę uchwały w sprawie jej wprowadzenia, czyli wskazania w uchwale, że rada gminy wprowadza na terenie gminy opłatę targową. Bez wyrażenia woli w drodze uchwały w tej formie rada gminy nie jest uprawiona do podejmowania uchwał:

- na podstawie delegacji art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o p.i.o.l., czyli określenia zasad ustalania, poboru i terminu płatności i wysokości stawki opłaty targowej,
- na podstawie delegacji art. 19 pkt 2 ustawy o p.i.o.l., czyli zarządzenia inkasa opłaty targowej, określenia inkasenta i wysokości wynagrodzenia za inkaso,
- na podstawie delegacji art. 19 pkt 3 ustawy o p.i.o.l., czyli wprowadzenia zwolnienia przedmiotowego od opłaty targowej.

W badanej uchwale Rada Miasta winna zatem najpierw wyrazić swoją wolę o wprowadzeniu na terenie Miasta opłaty targowej, a następnie na podstawie delegacji art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o p.i.o.l., może ustalić stawkę opłaty targowej oraz wprowadzić zwolnienia przedmiotowe od tej opłaty.

W związku z powyższym, w ocenie Kolegium Izby, Uchwała Nr 214 utraciła moc prawną z upływem dnia 31 grudnia 2015 r. w związku z wejściem w życie od dnia 1 stycznia 2016 r. art. 15 ust. 1 ustawy o p.i.o.l. w nowym brzmieniu zgodnie z art. 59 ustawy z 25 czerwca 2015 r.

Kolegium Izby nie podziela poglądu, że różnica między stanem prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 roku, a stanem prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku w związku z nowym brzmieniem art. 15 ust. 1 ustawy o p.i.o.l. polega na tym, że do dnia 31 grudnia 2015 roku rada gminy była obowiązana do określenia wysokości stawki opłaty targowej czyli, do wprowadzenia brakującego elementu konstrukcyjnego opłaty targowej, w związku z tym, że przedmiot i podmiot tej opłaty określa ustawa (określenie podatkowoprawnego stanu faktycznego), skutkiem czego pobieranie opłaty targowej było obowiązkowe. Natomiast od dnia 1 stycznia 2016 r. rada gminy nie jest już obowiązana do ustalenia wysokości stawki opłaty targowej, czyli do wprowadzenia brakującego elementu konstrukcyjnego opłaty targowej (określenia podatkowoprawnego stanu faktycznego), skutkiem czego pobieranie opłaty targowej jest nieobowiązkowe.

Innymi słowy Kolegium Izby nie podziela poglądu, że ponieważ delegacja dla rady gminy określona w art. 19 pkt 1 lit.a, pkt 2 ustawy o p.i.p.l nie uległy zmianie, to badana uchwała obowiązuje nadal oraz, że Rada Miasta

może ją uchylić, albowiem od dnia 1 stycznia 2016 r. pobieranie opłaty targowej jest nieobowiązkowe, jak również może dokonać jej zmiany, która to zmiana stanowi wyraz woli rady wprowadzenia opłaty targowej.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.